

не вѣрвалъ, че всичко това е спечелено съ трудъ. Момата попитала:

— Де е имането, което ви пратихъ по братовчеда си?

— Че той всичко занесе у дома си, — отговорилъ бащата.

— Какъ? Че това имане бѣше за тебе. Скоро да дойде тукъ!

Насила довлѣкли момъка въ чичовата му къща и момата го попитала, що е сторилъ имането, което му дала да донесе на баща ѝ. Той и збѣ не обелѣлъ. Тогавъ тя разказала на всички, що се било случило съ братовчеда ѝ. После накарала да го разгърдятъ, та всички видѣли печата. Бащата на момитѣ се развеселилъ, а ба-

щата на момчето си отишелъ посраменъ.

Народна приказка

КЪМЪ ТЕМЕНУЖКАТА

— Теменужке, мило цвѣте,
ти защо не си катъ менъ,
да подскачашъ, да играешъ,
въ този хубавъ слънчевъ день?

Откъсни се отъ земята,
на крачката си стѣпи.
Да се хванемъ ние дветѣ,
нали дружка ми си ти?

Твоята рокличка е чудна,
о, такава искамъ азъ,
синя, нѣжна и по нея
свѣтли капчици елмазъ.

Ще се моля азъ на Бога
той крачка да ти дари,
като менъ да си свободна,
като менъ да скачашъ ти.

Д. Антонова

